

troer, at det, han før sagde, er tilstrækkelig besejret ved hvad jeg har anført, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget længer dermed.

Bligen-Finecke: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning. Fra den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Tillisch) er der fremkommet den Dittring, at man fornuftigviis ikke kunde stemme for et Lovforslag, som indeholdt det Væsentlige af hvad det foreliggende Lovforslag indeholder; det er nu et Testimonium, som rammer blandt Andre mig, idet jeg har stemt for dette Lovforslags Fremme. Jeg skal i den Anledning kun udtale, at jeg ikke vil lægge overordentlig stor Vægt paa, om den ærede Rigsdagsmand tillægger mig megen eller ringe Fornuft; jeg føler mig fuldkommen stærk nok til at bære hans Dom i saa Henseende.

Tillisch: Jeg maatte dog blot bemærke, at det at stemme for et Lovforslags Fremme og at stemme for, at det skal blive til Lov, ere 2 ganske forskellige Ting. Jeg troer at have bevist, at der kan gives Tilfælde, hvor det vil være aldeles fornuftstridigt og aldeles pligtstridigt for vedkommende Embedsmand at følge dette Lovforslag, hvis det blev Lov, og hvor det tillige vil være aldeles urigtigt og ubesøiet at fordre af Embedsmænd eller Andre, at de skulle udtale deres fulde Overbeviisning, naar vi nemlig ikke kunne beskytte dem mod Følgerne deraf.

Beck: Da dette Lovforslag fremkom her i Thinget, betragtede jeg det med nogen Uvillie, idet det for mig havde Udseende af at være et Slags Demonstration mod en stor Deel af Landets Embedsmænd, og dets Motivering ved den ærede Forslagsstiller bidrog ikke til at svække dette Indtryk. Under Sagens Behandling er imidlertid denne min Opfattelse bleven totalt forandret, og jeg tillægger nu Forslaget megen Betydning, hvilket er fremkaldt ved hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (Schönberg), støttet paa egen Erfaring i hans Embedsvirksomhed, gjentagende med Styrke har fremhævet, nemlig, at en Lov i Overensstemmelse med Grundtanken i dette

Forslag var et almindeligt og et virkeligt Folkeønske. Derfor har Sagen for mig faaet saamegen Betydning, og Ønsket om Forslagets Ophevelse til Lov er blevet saameget mere levende hos mig, som jeg af de Dittringer, der ere saaldne her i Salen, udleder, at der kan foretages saadanne Modificationer i Forslaget, at det kunde blive mere fyldestgjørende, idet der ikke kom Saameget ind, som der for Diebliffet ligger deri, ligesom jeg ogsaa har fundet, at endeel Ulemper, vedrørende Forretningssagen — og derfra er jo den væsentligste Anke hentes derimod — upaatvivlelig kunne hæves ved et simpelt Regulativ. Den høitærede Justitsministers Hovedargument, for ikke at gaae ind paa Forslaget, har jeg ikke ret kunnet fatte; han erklærede sig mod Lovforslagets Princip, men dette Princip forekommer mig at være det Smukkeste, man kan tænke sig — det er Uafhængighed og Offentlighed, de to væsentligste Grundpiller for al administrativ Ordning i en constitutionel Stat. Jeg kan forstaae, at Regjeringen mange Gange maa gjøre Modstand mod Ønskerne fra en stor Kreds, saaledes f. Ex. i Fæstefløsningsagen, hvor den finder det urigtigt ved en Tvangsforanstaltning at gennemføre et i national-økonomisk Henseende rigtigt Princip, men dens Modstand i denne Sag har jeg, som sagt, ikke kunnet fatte; det forekommer mig tvertimod, at Alt her taler for, at der fra Regjeringens Side vises en Imødekommen mod den overveiende Deel af Befolkningen, mod den menige Mand, mod Almuen, der vel kunde fortjene en Hensyntagen, om det end, hvilket idetmindste efter min Overbeviisning ikke her er givet, skulde være forbundet med nogen Opoffrelse. Denne Deel af Befolkningens Fædrelandskjærlighed og varme Følelse for vort Lauds Selvstændighed har været vort Bølværk i Nødens Stund, og til dens kraftige Bistand ville vi maaskee blive nødt til at recurrere, naar det viser sig, at det ikke længere er muligt at glide ned ad Indrømmelsernes Skraaplan. Derfor gjør det mig ondt at see Modstand udviklet mod dette Ønske fra Befolkningens Side, et Ønske, som forekommer mig saa let at tilfredsstille, og derfor er det, jeg har taget Ordet, for som En af de Delegerede her i Salen paa denne Befolknings